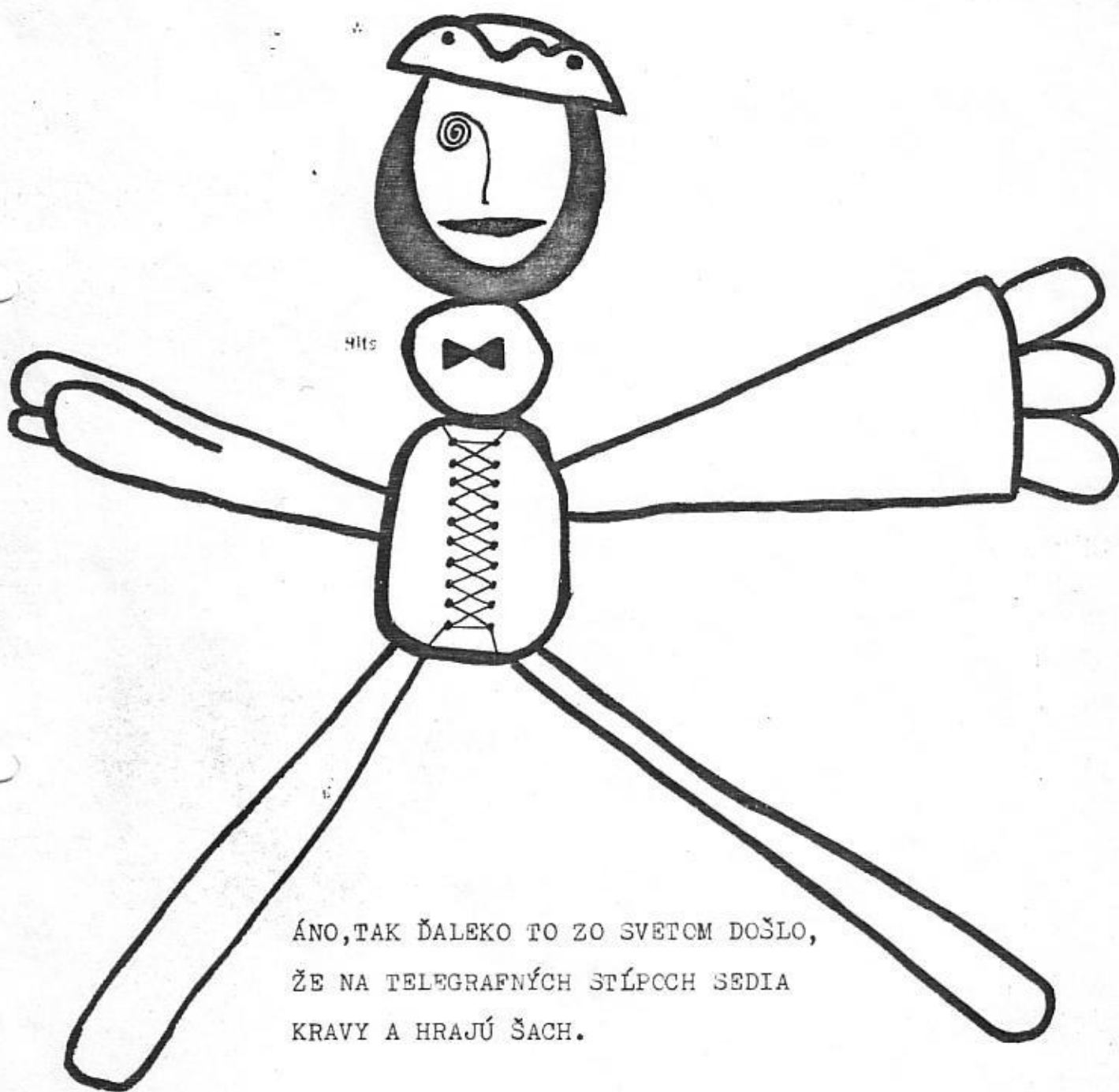

\$A\triangle H O\& 3

ÁNO, TAK ĎALEKO TO ZO SVETOM DOŠLO,
ŽE NA TELEGRAFNÝCH STĹPCOCH SEDIA
KRAVY A HRAJÚ ŠACH.

Richard Huelsenbeck

albert marenčin

ŽIVOTNÁ PŮŤ ALFREDA JARRYHO

Alfred Jarry sa narodil 8.septembra 1873 v bretónskom mestečku Laval, v meštiackej rodine, kde mali slúžku a klavír - bezpečné vizitky dobrej rodiny - a kde matka nosila klobúk a otec bol pod papučou. Chlapec pohŕdal otcom, no zdá sa, že ani k matke nemal príliš vrúcny vzťah. Možno tak súdiť podľa toho, že sám seba považoval za plod jej náhodného milostného dobrodružstva.

Do školy chodí Jarry v rodnom Lavale, potom v Saint-Brieuc, je výborným žiakom, okrem školských predmetov chodí aj na nemčinu a angličtinu. V októbri 1888 presťahujú sa jeho rodičia do Rennes a zapíšu chlapca do tamojšieho gymnázia. Jarry má pätnásť rokov; hneď po príchode sa skamaráti s novými spolužiakmi a zapojí sa do ich kolektívneho diela - do vymýšľania nových dobrodružstiev bizardnej bytosti, ktorá nie je v podstate ničím iným ako karikatúrou profesora fyziky, pána Héberta. Už vari šesť rokov píše rennský študenti svoju grotesknú epopeju, ale až po Jarryho príchode dostáva toto pásmo fantastických anekdot prvý raz literárnu podobu: v rozpätí dvoch-troch mesiacov vznikne bábková hra POLIACI - ako travestia na shakespearovskú tému - ktorú si autori cez vianočné prázdniny 1888/1889 sami aj inscenujú na javisku bábkového "pfinančného" divadla v byte jedného zo spoluautorov. O rok neskôr sa predstavenie opakuje, tentoráz u Jarryho a potom ešte raz, ale už ako tieňové divadlo... A potom koniec! - po maturite sa študenti rozídu a hrdinovia ich legendárnej frašky ostanú žiť iba v spomienkach zasvätencov, v niekoľkých zažltnutých školských zošitoch.

Na jeseň 1891 príde osemnásťročný Jarry do Paríža, aby pokračoval v štúdiách. Chvíľu váha medzi polytechnikou a filozofiou, medzi rodičovskými a vlastnými túžbami - jeho skutočné ambície sa však upínajú k literatúre. Zapíše sa síce na inštitút Henricha IV. a nejaký čas chodí na Bergsonove prednášky, no zrejme len dovtedy, kým prvý raz neprekročí prach "literárneho sveta", ktorý sa v tých rokoch rozprestiera od literárnych kaviarní po literárne časopisy, ovládané napospol symbolistami.

Začína písať básne a čoskoro ich aj uverejňuje. V tom čase nosil tvrdý klobúk tak neuveriteľne vysoký, že vyžeral ako kupola obser-

vatória, a plášť, ktorý mu padal až na päty... Ale už vtedy bol duchaplným, precíznym a náročným básnikom. Ako človek bol vrúcny až sentimentálny, hovoril rýchle, pekným, čistým hlasom a nebolo v ňom nič z onej strojenej suchosti a ubuovského akcentu, z oných póz, ktoré si neskôr osvojil...

Jarryho literárne začiatky sú spojené s menami časopisov ART LITTÉRAIRE a MERCURE DE FRANCE, ktoré priniesli jeho prvé básne a s menom Rémy de Gourmont, ktorý za týmito prvotinami vytušil nezvyčajnú básnickú osobnosť a vzal si mladého básnika pod patronát. Potom je tu prvá knižka a o rok hneď druhá - akési lyrické zápisníky, v ktorých sa verše striedajú s prózou a dramatické dialógy s drevorezmi autora. Jarry má 23 rokov a povest' nádejného básnika, keď na podnet Paula Forta siahne po starom zošite s textom študentskej frašky a po istých úpravách ju uverejní v jeho časopise LE LIVRE d'ART. O mesiac neskôr, 11. júna 1896 vychádza Kráľ Ubu knižne a o pol roka na to má premiéru, ktorá získa Jarrymu slávu a osudne poznamená jeho ďalší život.

Takmer cez noc sa stáva Jarry osobnosťou, ktorá výrazne poznamená jedno desaťročie parížskeho literárneho života. Zúčastňuje sa na búrlivých umeleckých podujatiach svojej generácie i na jej bohémских výpadoch, je stálym spolupracovníkom priebornej revue MERCURE DE FRANCE a stálym hosťom v salóne Madame Rachilde, jedinej ženy, ktorú vzal na milosť. Je vášnivým bicyklistom, šermuje, strieľa z pištole, pije absint a éter, mystifikuje... Z jednej jeho mystifikácie zrodí sa sláva do vtedy neznámeho sviatočného maliara Colníka Rousseaua. Nevedno kedy píše, no za desať rokov vydá v tesnom slede sériu bizarných diel a zo desať ďalších titulov zanechá vo fragmentoch, ktoré budú vychádzať ešte dlho po jeho smrti. Sú to romány, básne, drámy a početné literárne aj výtvarné variácie na ubuovskú tému, ku ktorej sa opäť a opäť vracia: Dni a noci - Láska na návštevách - Absolútna láska - Messaline - Nadsemeč - Skutky a názory doktora Faustrolla, patefyzika - Almanach tatka Ubu - Ilustrovaný almanach tatka Ubu - Nový almanach tatka Ubu - Ubu spútaný - Ubu na homolí - Ubu paroháč.

André Gide Jarryho uvádza ako románovú postavu vo svojich PEŇAZOKAZOCH či správnejšie PEŇAZOKAZOCH takto: ...neivný čudák, tvár napudrovaná, oči ako žúžol, vlasy ulízané, že vyzerali ako plyšová čiapka... s predstieranou námahou tlačil zo seba každú slabiku... Všetko na ňom pôsobilo strojene... spôsob reči, ktorí mnohí opreteký napodobňovali, trhané vyhrážanie slabík, vymýšľanie bizarných slov a bizarné komolenie normálnych, no v skutočnosti iba sám Jarry vedel docieľiť ten bezvýrazný hlas bez timbru, bez tepla, bez intonácie, bez reliéfu...

Hoci je Jarry slávny, žije v nesmiernej biede, utápajúc sa v trvalom absintovom opojení. Býva v čudesnom brlohu, v hornej časti izby, ktorú skúpy majiteľ, inak výrobca omšových potrieb, rozdelil horizontálnou priečkou na dve obyčajné nízke kutice, Tuspísal Jarry takmer celé svoje dielo, poležisčky, na dlážke, keďže pohodlnejšieho miesta v izbe nebolo. Tu ho koncom septembra 1907 nachádza priateľ Jean Saltas bezvládneho na špinavej peľasti, pri ktorej sa povalujú dve prázdne flaše a tretia slúžiaca ako svietnik. Zavezie ho do nemocnice, kde ochrnutý na obe nohy, prežije ešte pár dní pri jasných zmysloch a pri plnom vedomí neodvratného konca. Zomiera 1. novembra 1907. Jeho posledným želaním - nezvyčajným ako celý jeho život - je špáratko na zuby, ktorého sa však nedočká, lebo kým mu ho priateľ podá, jeho načiahnutá ruka bezvládne ovisne.

.....⁴¹⁵.....

Na svojom smrteľnom lôžku napísal Jarry jeden z najvznešenejších básnických testamentov:

L I S T P A N I R A C H I L D O V E J

Tatko Ubu tentokrát nepíše v horúčke... Je jednoducho vyčerpaný. Jeho kotol nepraskne, ale vyhasne. Pomaličky sa zastaví ako dotáčajúci sa motor. Je už dva dni "požehnaný Pánom", pretože bol zaopatrený svätosťami umierajúcich a ako Kiplingove "slonie mláďa", než dostalo chobot, je plný nenásytnej zvedavosti. Len trošičku ustúpi do noci časov. Zanechal na svete tak krásne veci... a dovoľí si vám pripomenúť svoje dvojité heslo: "Nepokúšaj sa o nič, alebo choď až na koniec". Ide tam, pani Rachildová, vždy priamy... Nuž sa tatko Ubu, ktorý si spravodlivo zaslúžil odpočinok, pokúsi zaspáť. Verí, že mozog pri rozklade funguje aj po smrti a že raj sú jeho sny. Tatko Ubu asi zaspí navždy.

A l f r e d J a r r y

Z POSLEDNÝCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO KRÚŽKU
PRE DOKAZOVANIE DOKÁZATEĽNE NEDOKÁZATEĽNÉHO

/ ALEBO DODATKY K MURPHYHO ZÁKONCM /

1. Základ všetkého je práve tam, kde nie je základ ničoho.
2. Zdenie niekedy klame.
Zdenie klame práve vtedy, ak si myslíme, že neklame.
A naopak neklame, ak sme skalopevne presvedčení, že klame.
3. Nič nie je trvalé. Aj to čo je trvalé, nie je trvalé.
4. Nikdy nikto neurobí to, čo práve chceme, aby urobil. Najmä, ak by nám tým mohol spôsobiť veľkú radosť.
5. Ak máte nešťastie, určite sa k tomu ešte aj mýlite.
6. Vždy sa nájde niekto, kto vás obľufne.
7. Nič nie je isté. Nič nie je isté ani vtedy, keď to isté je.
8. Ak niekedy nadobudnete dojem, že je všetko v poriadku, tak potom ste určite oslepli. Nikdy nič nie je v poriadku.
9. Úder pod pás utrháte vždy v tom najneočakávanejšom okamihu.
10. Nedá sa veriť ničomu a nikomu. Ak niečomu alebo niekomu veríte, a myslíte si, že vás nemôže sklamať, buďte si istí, že vás vždy sklame najviac.
11. Láska neexistuje. Všetko je to iba určitý druh hry medzi mužom a ženou. Trvá dovtedy, kým sa nezačne tancovať kolokolomlynské.
12. Nikdy nič nedopadne tak, ako ste si to naplánovali. Vždy sa nájde niečo, čo vám to pokazí.
13. Keď ľudie zistia, že viete niečo robiť, celý život už potom od vás chcú, aby ste to robili.
14. Ak máte na výber z dvoch možností, buďte si istí, že si vždy vyberiete tú nesprávnu.

P.S. ŽIVOT JE IBA JEDEN A TREBA HO VEDIET UMIERAŤ !

/ Pero Le Kvet /

ŠIESTY ZMYSEL NEZMYSEL

"Včera na schodoch o tomto čase
 videl som pána, ktorý tam nebol,
 len si predstavte, dnes tam nebol zasa,
 bože môj, keby už išiel preč!"

Teraz sa spustíme na chvíľu po krehkom ľade NIEČOHO, čo len s problémami môže uniesť tiaž a ťažkosť slov.

Ťažko definovať to NIEČO, čoho hranice sa nedajú určiť. Leží to mimo toho rozumu, ^{nie} aký sme zvyknutí. Nasledujúca rozprava nie je o nonsense, ani o nelogičnosti, ani o bláznivosti, fantázii, rozume či absurdnosti. Je o tom všetkom zároveň. A zároveň nie.

Takže, ak chcete si unavovať zrak ďalšími riedkami, odšróbujte si z hlavy súčiastky bežnej logiky, zaveste sa v autobuse na tyč ako netopier a dívajte sa z okna.

- Okrem iného, môžete prísť k poznaniu, že nie vy, ale ostatní ju

Sám pre seba som TO nazval šiestym zmyslom mimorozumového chápania. Nepoviem vám ako, sám neviem. To buď viete, alebo vám nepomôže ani svätená voda. A ak tento zmysel nemáte, nevadí vám to podobne, ako keď slepcovi od narodenia chýba zrak. Aj keď taký slepec /zo šiestym zmyslom nezmyslu/ môže vidieť Alenku z ríše divov, ktorá by mohla byť dokonalým maskotom tohoto malého pojednania. Viem len to, že tento šiesty zmysel sa nedá dokázať, odmerať ani spočítať, a predsa je navýsost pravdivý. Nachádza sa za hranicami reality, za známym výkladom matérie a teda má nárok /ba priam právo/ objaviť sa v našom všetkých milovanom "plátku". A vlastne celé pomenovanie toho NIEČOHO by mohlo spočívať v jedinom slove - SURPATAFYZIKA. Vedel to už i Voltaire, ktorý príbuznú patafyziky /i teda patafyziku samú/ -metafyziku definoval takto: je to slepec zo zaviazanými očami, ktorý hľadá v tmevej miestnosti čiernu mačku, ktorá tam nie je.

Vedia to aj deti, pričom treba s údivom spomenúť, že všetky.

Žeby táto schopnosť bola vrodená a strácala sa vplyvom času a prostredia ?

Chlapec objasňuje otcovi smrť zvieräta: Mačka vyliezla z mačky, otec, a zostalo len telo mačky.

Vie to i zen, ktorého pochopenie spočíva v jeho nepochopení. A nie náhodou slová sú nepriateľom zenu. Koány sú jeho hádankami, pričom správnou odpoveďou je koán sám. V okamihu, keď sa domnievame, že sme našli správnu odpoveď, umiera zen.

Jeden z nich: Akýsi mních sa spýtal Ummona: "Čo je Budha?" Ummon odpovedal: "Suchý hnoj". /ak máte odpoveď, práve ste zažili setori/. Vie to aj brazílsky spisovateľ Joseo Guimares ROÇA !1867-1908!, ktorý ma na toto všetko nahovoril, a ktorý vo svojej prvej a poslednej reči v Brezílskej akadémii povedal:

" SVET JE KÚZELNÝ "

A v tomto svete sú možné dáždnyky bez striešky, dvere čo sa otvárajú na pántoch, nárazy áut do múrov, ktoré im umožňujú zvýšiť rýchlosť, žierovky produkujúce tmú, suché daždivé počasie...

Kto v týchto kúzlach hľadá ten dômyselný trik, ktorému neverí, ktorý možno odhaliť /a ktorý v tomto prípade vôbec nijakovsky neexistuje/, strela jeho materi!

Ostatne tento úvod ste si mohli s kludným svedomím odpustiť.

/ Kane J. Krása /

Niž je nôž bez čepele, keď sa z neho dá dolu rukoväť.

.....

Auto je lietadlo bez krídel, ktoré nelieta.

.....

Cukor je biely prášok, ktorý dodáva mizernú chuť káve, keď sa do nej nedá.

.....

Pštros je žirafa. Ibaže je to vtáčik.

.....

Nekonečno je stretnutie všetkých rovnobežiek.

.....

Nikto nikdy nikomu nič nepovedal.

Manuel, bež do Nitórie, žena sa ti zbláznila, horí ti dom!
 Hrdina pustí vozík, sedne do ložky, už je skoro na druhej strane zá-
 livu, keď zvolá: To som blázon! Veď ja nemám ženu, ani sa nevolám Ma-
 nuel, nebývam v Nitórii a nemám dom!

.....

Regulátor duše nie je regulátorom každej duše. Regulátor istej duše
 je regulátorom duše vôbec vtedy, keď tieto dve druhy duše splynú tek,
 aby mohli tvrdiť, že regulátor je regulátorkou iba v obrezotvornosti
 blázna, ktorý žartuje.

.....

C.N. Jerome, médium z Newportu v State Rhode Island, tvrdí, že dokáže
 uhádnuť hocijakú kartu, ktorú si myslí veverička.

.....

Je objektívne nemožné ^{hlts} prežiť vlastnú smrť a nezačať spievať falošne.

.....

Všetko čo som mal, keď som začínal "O osude človeka", bola spojka "a".
 Vedel som, že príbeh, v ktorom bude "a" by mohol byť pôvabný. Zbytok
 sa mi vynáral postupne.

.....

Podľa Ernesta Jonesa bolo Freudovo úmrtie udalosťou, ktorá zapríči-
 nila definitívny Helmholtzov rozchod s Freudom. Obaja neskôr spolu ho-
 vorili už len zriedkakedy.

.....

Albert "Logický pozitivista" Cirillo zavraždil Kida Lipskyho tek,
 že ho zamkol na záchode a všetok vzduch vysal slámkou.

.....

Kamene majú v pravom vrecku nohavíc maslo a v ľavom vrecku nohavíc
 chlieb, preto v nich vidí každý vo všetkej úcte maslový chlieb.

.....

Dnes sa nosia zelené lúky k čiernym topánkam a belasým vlasom.

.....

O stoloch, ktoré sa ponáhľajú páriť ako steropenenské potoky a na-
 koniec sa nechajú vysušiť, možno bez zveličovania povedať, že ak aj
 nestratili hlevu, stratili z nej celkom iste klobúk.

.....

Umenie je dvakrát väčšie ako otec a matka v ňom je ľavá topánka.

Morelliho poznámka z nemocnice: Najväčšou prednosťou mojich predkov je to, že sú mŕtvi.

.....

Nožnice sú rýchlejšie ako klokan.

.....

Lož má krátke nohy a dlhé uši, medzi nimi je všetko možné, krása aj postava. Pravda má ekné a furunkulózu...

.....

Obrazy sú šialené ženy vrúbkované na srdci, žieriacimi guľami vtlačenými očami do hrdla úderom biča, ktorý máva krídlami okolo štvorca svojej túžby.

/Použité texty sú od: J.G.Rosu, Lautréamonta, Woody Allena, Hansa Arpa, Julia Cortezára, Dušana Matice, Güntera Eichsa, Picassa.../

AD.: Šiesty TESAMZ nezmysel

.....

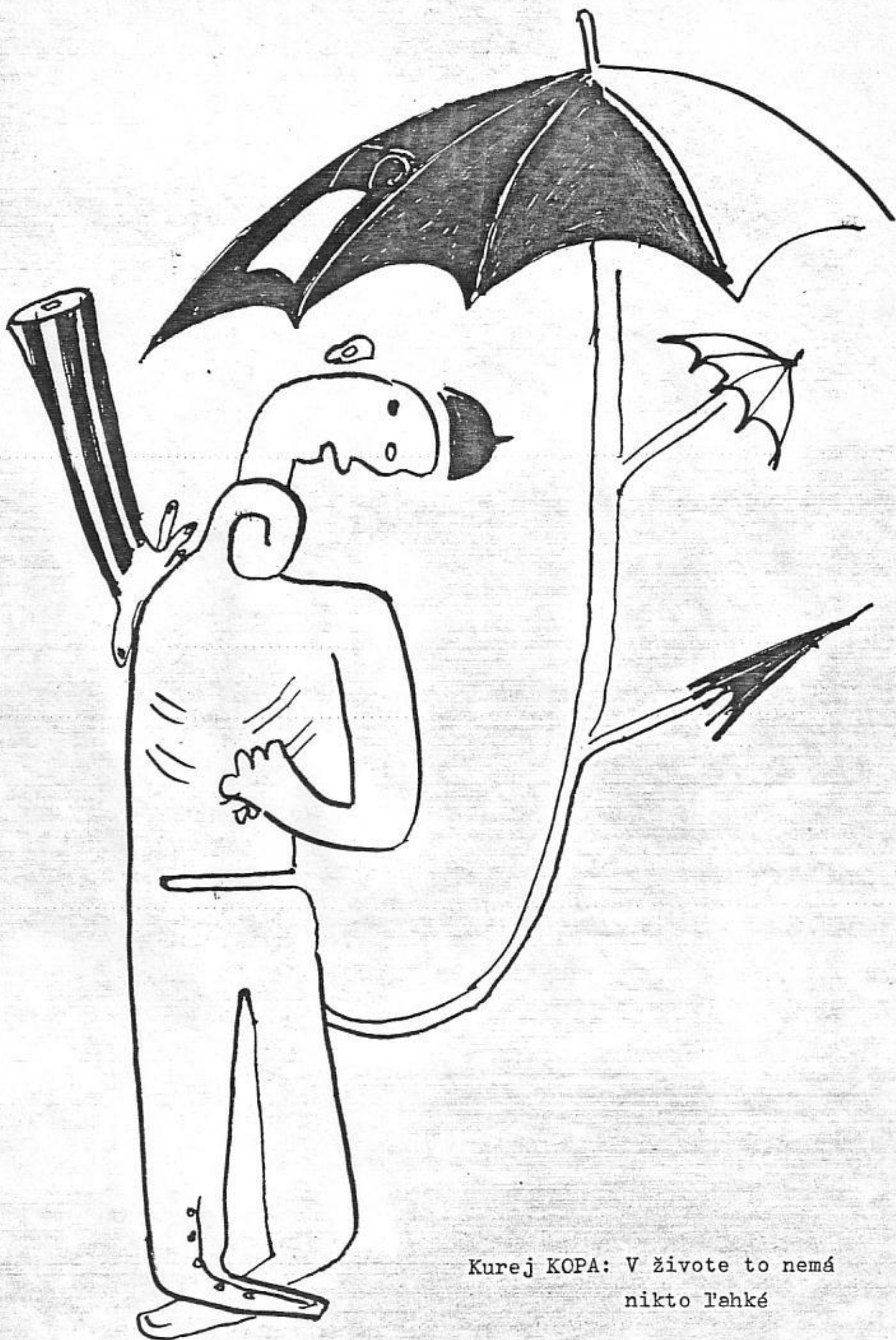
S úctivým hovnajs /sraninou/, Váš Ramíz Vikian,
patefyzik.

Vážený pán kolega Kene J.Krása!

So záujmom som si preštudoval Váš článok ešte pred redakčnou uzávierkou a dávam Vám úplne za pravdu. Veru, ťažko je definovať to NIEČO, čoho hranice sa nedajú určiť.

Avšak Vy, s Vám príslovečnou drzosťou ste to Vaše NIEČO definovali, a ako všetko doposiaľ, čo ste urobili, úplne nesprávne. Vážený kolega Krása, no to je krása! Vy vôbec neviete, že šiestym /slovom 6!/ zmyslom sa nenazýva Vaše NIEČO, ale NIEČO niekoho úplne iného /i keď, priznajme si to, obidve NIEČA patria vlastne všetkým/, ktoré Vám /i hocikomu inému/ nevedno ako /a prečo a začo a načo a tď./ našeptá, čo máte robiť, alebo neopak, čo nemáte robiť, aby to nedopadlo pre Vás /alebo hocikoho iného/ dobre.

Nemôžete teda Vaše NIEČO pomenovať ako NIEČO iné, čiže NIEČO niekoho iného /veď ako inak, ako podľa názvu by sme ich rozlíšili/. Rozišli by sme sa v zlom, ak by nastal zlom, a chybu by ste nenapravili. Ak násilu chcete to Vaše NIEČO pomenovať, pomenujte to siedmym /slovom 7!/ zmyslom. Upozorňujem však, že názov ôsmy /8./ zmysel som už použil ja, a pomenoval som tak NIEČO moje!

Kurej KOPA: V živote to nemá
nikto ľahké

CHAJÁL VRESCH :

.....

DO VLASTNÝCH RADOV

V minulom čísle 2/115 nášho odporného a hnusného Bachora bol uverejnený brilantný článok insemínátora patafyziky /nie pejoretívne/ pána Pera Le Kveta o metóde absolútnej odchýlky -MAO, podľa ktorej "sa pravý patafyzik musí riadiť, pretože bytostne nemôže inak" /citácia autora/. Preto Vám, vážení čitatelia, ponúkam niekoľko /dve/ ukážok, kde je uplatnenie metódy evidentné, využívajúc /bytostne inak nemôžem/ aj vrstvenie jej použitia. Zvykli sme si v našom vyjadrovaní používať vulgárne slová. Je to však prežitok a iba znak nášho odklonu od patafyziky. VYSVETLÍM.

V časoch, keď otec JARRY chrľil svoje práce, bol nútený si vytvoriť vlastný slovník, pri tvorbe ktorého použil už spomenutú metódu, lebo nemohol inak. Musel predsa reagovať na slovník neuvedomelých patafyzikov a ich uhľadená, škrobená a taktné vyjadrovacie prostriedky. Jeho slovník teda je v duchu nami nenávidenej patafyziky, za čo sme mu veľmi povďační. Položme si otázku, čo sme pre slovník našej patafyzickej generácie urobili my? Nič. Uspokojili sme sa s Ubuovským slovníkom, prijali sme ho a zabehnili sa v ňom. Ale ja, "bytostne nemôžuc inak", sa vzopieram, absolútne sa odchyľujem a navrhujem zmenu nášho slovníka. Argumentujem následovným.

- 1/ príliš dlhé používanie Patafyzického slovníka-1.vulgárneho
- 2/ neuvedomelí patafyzici nevedomky prebrali náš slovník a už dlhé roky ho používajú
- 3/ nikomu nie je jasné, ktorý slovník je čí

PRÁVE PRETO NAVRHUJEM POUŽIŤ METÓDU ABSOLÚTNEJ ODCHÝLKY !

Záverom prehlasujem, že nie som, nikdy som nebol a ani nebudem patafyzikom.

Poučený si však uvedomujem, že týmto prehlásením sa stávam jej klasikom a ochotne prijímam všetky údely s tým súvisiace. Súčasne považujem za svoju povinnosť Vám oznámiť, že dnešným dňom počínajúc začínam pracovať na Patafyzickom slovníku-2.vulgárnom. Je to dôsledok uplatnenia MAC na Patafyzickom slovníku-1.nevulgárnom.

Nasledujúce ukážky: báseň pre hlučnú recitáciu a dlhý akčný scéner sú písané novým slovníkom a v ich závere je opätovne použitá MAO /odtiaľ nutnosť vypracovať Patafyzický slovník-2.vulgárny/.

D I A L Ó G S P A F K O U

/ čítaj nahlas a približuj sa k B a c h o r o v i /
/ urob,čo uznáš za vhodné /

Ľúbiš ma ? - Óch, jemnoštné nožičky ľahkých cupitaní
 óch, vrkôčiky usmievavej pehuľky
 čo jerom vonnou lúkou omámia

Vrav! Vrav! - Ty sladkosť perí zurčiacich bystrín
 tvoje prebúdzanie sa v rozkveté aj
 v naplnení

Prečo to ? - Pre tvoju krehkú pominuteľnosť

Prečo ešte ? - Pre tvoje štíhle vrúcne nohy rozkoše a
 pochopenia čo nikdy neuvidím

ÁÁÁCH ... ÁÁCH ÁÁÁCH ... ÁÁÁCHCH CH CHUJ

- Si pre mňa vábničkou i núteným výsekom,
Pafka moja milovaná

/Pozn.: Pafka - patafyzika /zjemnelinka, oslovenie//

N E D E Ľ N Á Z Á B A V A

Bolo príjemné nedeľné popoludnie. Lístie príjemne pospevovalo v po-
vetrí aj pod nohami. Pokoj prerušovala len tlmene húkajúce lokomo-
tíva niekde ďaleko. Slnko, ostrý vzduch, čistá obloha, jeseň. Ako každú
nedeľu aj dnes prichádza do parku starček. Nakrmi holubov a vrabcov,
spokojne sa usadí na lavičku, vyhrieva sa. Pod chvíľou pozrie na vežu,
na hodiny. Slnko zapaďa, starček pochrapkáva, všetko sa deje akosi po-
maly, akoby bola nedeľa popoludní. Odbilo sedem, starček pohľadí mag-
netofón a ceremoniálne ho ukľadá na obrúskom ustlanú lavičku. Pohla-
dí ho. Má ho rád, vie to, všetci to vedia. Najradšej má nedeľné, pomalé
odpoludnie, kedy si môže posediť v parku a po zotmení si ho pustiť.

Keď je magnetofón pustený vždy začína slastne spomaľovať pohyby, cíti sa príjemne a v pôžitku si ľadne strká prst do nosa. Je to jeho zvyk, je preňho krásny a miluje ho. Aj keď je magnetofón zapnutý, hudbu nepočuť, iba ticho. V parku však pribúda psov. Psi z ulíc a búd od paničiek aj strážcov prichádzajú do parku, k starčekovi, k magnetofónu. Po chvíli začínajú pobeťovať nervóznejšie, vzniká chaos, hluk psi sa preskakujú, šantia a znervóznievajú. Starček s prstom v nose sa príjemne usmieva, radosť sa stáva extázou, začína skákať, točiť sa, bláznieť. Psi skáču s ním, dotýkajú sa ho, chytajú za nohy, váľajú po zemi.

Všetci sú radi, všetci sú šťastní, kamsi letia a predsa sú tu. Radosť starčeka ticho šepce svoju pieseň "Len to šťastie, len tú radosť, len nevytiahnuť prst z nosa".

9115

/Pozn.: Starček počúval skladbu pre vyššie frekvencie skladateľa Chajála Vrescha./

S _ T _ A _ R _ O _ S _ T _ L _ I _ V _ O _ S _ Ť
O _ _ _ V _ N _ Ú _ T _ O _ R _ N _ Ý
Ž _ I _ V _ O _ T

1. Zariaď si doma bar a buď jeho jediným zákazníkom.
2. Daj žene peniaze, aby ti doň kúpila prvú fľašu.
3. Pi zásečne doma, ale za každý pohárik zaplať žene toľko, koľko by si zaň zaplatil v krčme.
4. Daj žene opäť peniaze, aby ti kúpila aj druhú fľašu. Takto bude tvoj bar vždy dobre zásobený a z jeho výťažku bude ti ho žena stále doplňovať.
5. Buď si istý, že pri takejto životospráve zomrieš na cirhózu pečene.
6. Môžeš však zomrieť s pokojným svedomím: tvoja žena medzitým našetrila toľko, že bude mať dosť na výchovu dietok.
7. A bude sa môcť znovu vydať za inteligentného muža.

/Oznam, ktorý dal vyvesiť vo všetkých kostoloch svojej diecézy Jeho Excelencia worcesterský biskup/.

NIEKOĽKO POZNÁMOK K ČLÁNKU CHAJÁLA VRESCHA A L E B O

D O C U D Z Í C H R A D O V

V prvom reče by som vyjadril nekonečné potešenie, rozradostenie a rozkoš nad ďalším debutantom Bachora, Chajálom Vreschom.

V druhom reče ma dojal názov jeho state; tak už máme nielen rad, ale i rady, to som rád! Dokonca vlastné!

V treťom reče čakám, že autor zanechá všetku svoju súkromnú i verejnoprospešnú i neprospešnú činnosť a celou hmotnosťou svojej osobnosti vyzbrojenej potápačskými okuliarmi a kyslíkovým granátom sa ponorí do tvorby Patafyzického slovníka tak, ako to citlivo neurotický naznačuje. Patafyzický slovník je niečo, čo potrebujeme ako soľ a zleto!

V štvrtom reče však nemôžem súhlasiť s jedným názorom CH.V., citujem: "Položme si otázku, čo sme pre slovník našej patafyzickej generácie urobili my?" Pre odpoveď netreba ísť ďaleko, je obsiahnutá hneď v ďalšej vete, citujem: "Nič." Autor má len obmedzenú pravdu, a to v tom zmysle, ak má na mysli Spoločnosť pre pestovanie a šírenie patafyziky na Slovensku. Najväčšími patafyzikmi sú však tí, ktorí o tom vôbec nevedia a pravdepodobne nikdy vedieť ani nebudú. Ja mám zase na mysli jazykovedcov priamo z oficiálnej inštitúcie - Slovenskej akadémie vied, ktorí už roky na takomto slovníku urputne pracujú. Vytvárajú tak nádherné patafyzické slová, že ich význam je nevyčísliteľný. O oblasti poézie už ani nehovorím. CH.V. uviedol svoju básňu pre hlučnú recitáciu. Ako dokument mojej úprimnej výtky autorovi som si dovoľil inšpirovať sa práve našimi lingvistami a uvádzam vlastnú Básňu z lone jazyka. /Všimnite si ten úžasný, jemný posun ež k čínskej poézii, vďaka patafyzike! /

BÁSEŇ Z LONE JAZYKA

Lezuňa z hovníka
hľadá na podstrešníka

/ Kane J. Krása /

/Pre neodborníkov našej slovenskej jazykovedy, teda širokej slovenskej obci, uvádzam pôvodné znenie bez titulkov: Bábätko z pohovky / hľadá na lestovičku /.

J A S I N G E R :
.....

KU-KLUX-KLAN , FIL-FAK-UK , PUP-UŠ

Boli raz dvaže pupuši.

Bolo raz niekoľko pupušov a bojovali proti FIL-FAK-UK a iným skratkám. Skratky dnes letia. Aj pupuši poleteli. A letia dodnes, pokiaľ ešte nepomreli.

Jeden pupuś išiel raz vraždiť. Ale nevedel sa rozhodnúť, či bude činiť nožom, tlčikom, kvichtom, jedom, špendlíkmi, alebo iným.

Zobral si pre istotu všetko.

Obet sedela a vypúšťala zvuky. Pupuś ju zneisťoval najprv upretým pohľadom a mlčaním na otázky. Potom vyrezil "uááá" a obet stvrdla v polozvuku. A teraz rozmýšľal - čo použiť?

Jedno po druhom. Najprv sa nôž slastne zabáral do zadnej steny obete a ostal tam trčať. Pupuś radostne obskakoval trefeného. Potom kyselina sírová hlbila vrty o rôznych polomeroch do tupej debilnej hlavičky. A pupuś prilieval a ono to syčalo a dymilo. Nerábal s kyselinou ako s embróziou a nektárom v šejkri. Ešte aj bielu šatku si prevesil cez ruku. Blaho sa vznášalo vzduchom. Obet vedla. Pupuś sa začíal vznášať. Odvznášal sa až k povale. Tá ho ďalej nepustila, ale blaho ho tek nafúklo, že silný náraz na povalu spôsobil jeho opätovný pád do reality. Obet so odšróbovala hlavu, vyliela kyselinu z navrtených otvorov, vypláchla ich tečúcou vodou, nasedla späť a poslala pupuśa do kúta, klačať na hrach. Stokrát musel ešte napísať "je zbytočné útočiť na vyplechovacie hlavy".

Ale pupuši nevymreli.

Letia ďalej a od dverí sa ozvalo ďalšie "uááá".

Poznámka autorky: slovo "pupuś" je onomatopoicko-eufonicky dokonalé, preto som ho použila.
Inak nemá žiadny zmysel.

MUCHY-MRCHY Vyzva!

... "každému je dovolené zabíjať muchy" ...

/Lautréamont/

Zabíjanie múch je veľmi relaxatívna činnosť, najmä po ťažkej práci. Je to báječná forma relaxácie, fakt. Za krátky čas si oddýchnete natoľko, že nebudete cítiť ani tú najmenšiu stopu únavy, nech už činnosť akú ste robili pred tým, bola akákoľvek. /Pravda, ak si zvolíte ten "správny spôsob".

Zabíjať muchy sa dá akokoľvek. "Väčšina spisovateľov, ktorí sa touto otázkou podrobne zaoberali, vypočítala s veľkou pravdepodobnosťou, že v mnohých prípadoch je najlepšie odrezať im hlavu." /Lautréamont/ Jedným z najrýchlejších spôsobov je však ten, že muchu, ktorú držíme medzi palcom a ukazovákom, zmačkneme.

Najrozšírenejším spôsobom je zabíjanie múch muchoplackou alebo veľmi pasívne - zavesením mucholapky na stenu, alebo na lampu, alebo na okno a tek. Muchy sa samé od seba nalepia a skapú. Niektorí ich rád topí ako mačky alebo upaľuje ako bosorky. No stretol som sa aj s takým prípadom, že sa muche odtrhli krídla. Ona si chvíľu pobehala a uvedomila, že už nikdy nebude môcť lietať a potom sa vhodila medzi ostatné muchy s odtrhnutými krídlami do mažiara, kde boli všetky tieto muchy rozdrtené ako orechy. Niektorí zase mažiara nepoužívajú, ale ich rozstrihá na márne kúsky. Verte, dosť do záležitosti od intenzity depresie, v ktorej sa zabíjač nechádza.

Raz som bol svedkom pokusu, kedy sa do sklenenej skrinky nechytalo aspoň tristo múch. Bol na ne veľmi zaujímavý pohľad. Zo začiatku ešte poletovali, potom už len chodili a nakoniec všetky podochli od šialenstva, od hladu a od bohviečoho ešte...

Lenže muchy sú mrchy a treba na ne ostro.

Len si predstavte:

- otravujú nás najmä v lete ako pominuté,
- pasú sa na všelijakých hovnách a potom chodia aj po nás aj po potrebe, ktorú konzumujeme,

- sú vytrvalé, hnusné a neužitočné,
 - ohrozujú naše zdravie,
 - nemajú ani jediné plus na svoju obranu,
- atakďalejatakpodobne.

Muchy sú mrchy.

Treba sa ich zbaviť.

A preto vás vyzývam: zabíjajte ich!

Zabíjajte muchy, kým oni nezabijú vás!

Zabíjajte muchy s myšlienkou na svoje zdravie!

Zabíjajte muchy pre lepšiu zajtrajšok!

Zabíjajte muchy, pretože ich je mnoho!

Zabíjajte muchy, pretože sú sprosté!

atakďalejatakpodobne.

S úctou

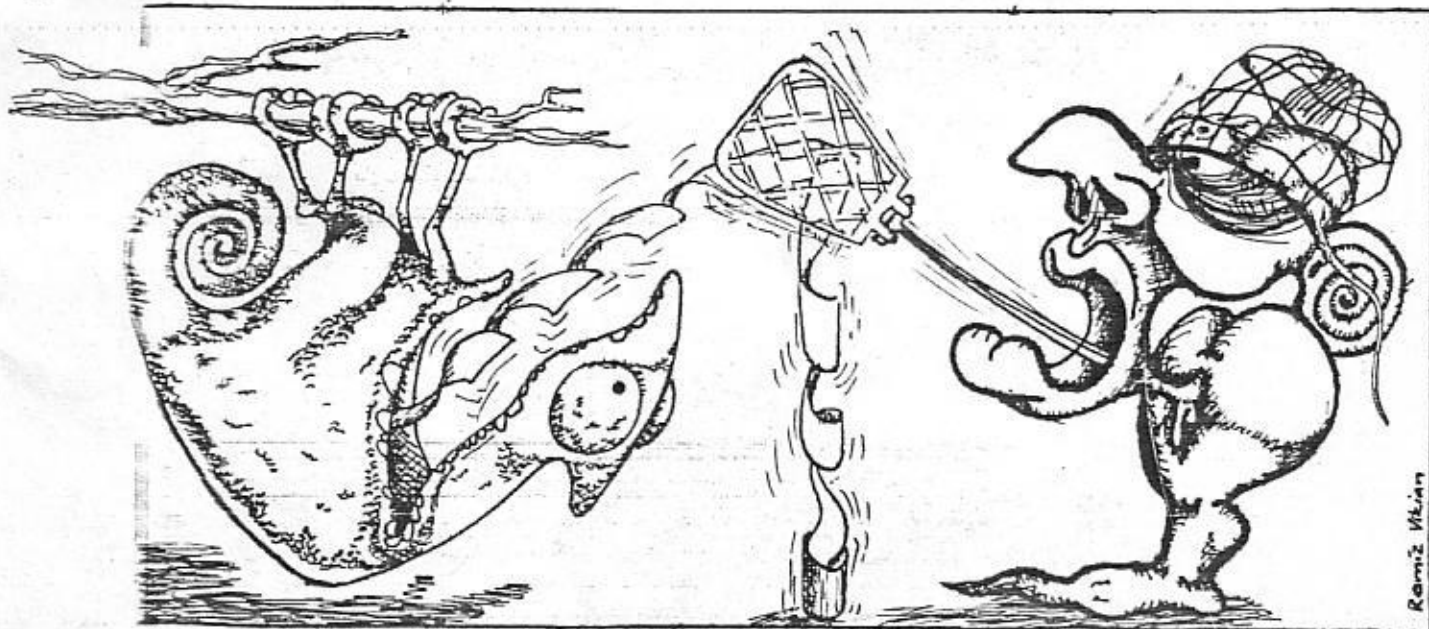
Dr. Mu S. CHOLAPKA

TÝMTO DEFINITÍVNE VYHLASUJEME LETO

115-teho ROKU P.E. /ROKU 1989 vulg./

ZA LETO ZABÍJANIA MÚCH.

Spoločnosť patafyzikov na Slovensku

Kyjačník Dr. Mu S. Cholapka v hominizáčnom súboji s chameleónom /Chamaeleo mašuge V./.

ACHELOP PÁV:

.....

NEMÁM RÁD STUDENÚ POLIEVKU ALEBO RELATIVITA LOGIKY

/ DIVADELNÁ HRA /

Dejstvo prvé, jediné a posledné: Uvoľnite si myseľ.

Nemôžem začať normálne, lebo tak začína každý,
a teraz teda začnem radšej normálne.

V jeden deň, alebo noc, ktorá dňom nemohla byť, lebo na
oblake svietil mesiac. Teda v tento deň, v deň zo 7. júla na 72. ok-
tóbra som začal písať. Deň úplne iný, ale predsa taký ako každý iný.
Oteplilo sa. Na hlavu mi padajú teplé vločky vlaňajšieho snehu, až
sa postupne menie na prášok, aký používa stará mama do pečiva.
Oteplieva sa stále viac. Voda v pohári začína vriieť. S chuťou si
z nej upíjem. Milujem totiž studenú polievku a horúce telo, alebo
naopak. Oteplieva sa stále viac. Dojedám studenú polievku bez doje-
denia. To ale nie je podstatné, preto vám o tom rozpoviem. Za oknom
mojej jedinej steny sa rozhoreli prvé ohníky. Konečne môžem zo se-
ba zhodiť teplé ponožky a dotieravého obrovského hada, ktorý medzi-
tým zdochol. Drží sa ma však stále jeden krokodýl, jedna pijavica,
klavir, kôň a praveký dinosaurus. Ale som pokojný, pretože o chvíľu
všetko zhorí. Horí mi už stôl a stolička. Obklopuje ma dym, oheň a
hustá hmľa. Horí mi ruka, hlava a dokonca aj ľavé oko. Ale môžem neho-
rieť, keď musia horieť všetci? Myslel som, že smrť bude normálna, ale
mýlil som sa, pretože je normálna. Už je všetko v plameni. Všetko je
červené. Všetko je čierne. Len môj biely kôň beží ďalej.

NO SMOKE WITHOUT FIRE

NO SICKING

E'PERIGOLOSO SPORGERSI

NEDOTÝKAJTE SA ...

NECH ŽIJE ...

PERPETUUM DESILLE

RAYMOND QUENEAU

... vykonávať určité veci životu úplne ľahostajné
- tak starostlivo, zúrivo a tvrdohlevo, ako by na tom
závisel život. Tomu hovoríme žiť.

Paul Valéry

I. Keď som sa s Queneauom stretol prvý raz, bol už mŕtvy. Áno, bol už dvestáť rokov po smrti a predsa ma dokázal strešne fajn pobaviť. Stal sa tak prostredníctvom jeho knižky, ktorá mi prvá padla do rúk. Táto knižka sa volala ŠTYLISTICKÉ CVIČENIA. Queneau tu podáva alebo lepšie povedané predvádza čitateľovi interpretačný charakter jednotlivých rozprávačských foriem akýmsi ilustratívnym experimentom: a síce tým, že tú istú bezvýznamnú "príhodu" rozpráva deväťdesiatimi deviatimi rôznymi spôsobmi. No psina.

A tak som sa rozhodol, že sa s Queneauom zoznámim bližšie. Ďalšia kniha, ktorú som zohnal, mala názov ZAZIE V METRE. Je to príbeh 13-ročnej frkandy, ktorú matka privedie z vidieka do Paríža, aby sa jej na pár dní zbavila. O Zazie sa zatiaľ stará strýko Gabriel, s ktorým /ale aj bez ktorého/ Zazie prejde mnohými osídlami parížskej džungle, v ktorých stratí svoje ružové predstavy o živote v Paríži a objaví Paríž skutočný. Táto kniha je plná slovných hrečiek, prešmyčiek, neologizmov, dvojzmyslov a všelijakých iných vtipných transkripcií. Queneau tu robí "zrážky" z niekoľkých slov tak, ako ich vytvárajú rýchla výslovnosť, a fonetizuje francúzsky pravopis. Kniha mala veľký úspech a už v roku jej vydania bola uvedená aj divadelná adaptácia a o rok neskôr natočil podľa nej Louis Malle úspešný film.

Potom som si zohnal knižku MŤJ PRIATEĽ PIERROT. Podľa Queneauovho ironického komentára je to ideálny typ detektívky, ktorá čelí prílišnej bisrozrekanosti čitateľov tým, že v nej zostane tajomstvom nielen osoba páchatela, ale aj samotný fakt, či vôbec bol zločin spáchaný.

TUÁ ŽENA je príbeh citlivého a čestného vdovca, ktorý vo vnútri duše veľmi trpí, tým, čo sa okolo neho deje. Jeho život plný odriekania náhle skríť povesťná mlaďá Angličanka. Po zhrútení jeho citových nádejí nachádza tento vdovec východisko v hlbokom citovom vzťahu k dieťaťu. Ničo ako u Dostojevského, ktorého Queneau zbožňoval.

Okrem uvedených kníh, boli ešte preložené Queneauove prózy: KAMENNÁ TLAMA, POMŤSÁNÉ ČASY a SVÄTÝ BIMBAS, ktoré spoločne vyšli pod názvom posledne menovanej a ešte próza KORENIE ŽIVOTA.

II. Raymond Queneau sa narodil roku 1903 v Le Havre. Prežil pokojné, ale na moc šťastné detstvo jedináčika vyrastajúceho uprostred odstrižkovlákky a papierových kvetín na klobúky. V roku 1920 odchádza do Paríža, kde študuje na Sorbone filozofiu. Túto etapu zachytil v knihe POUŠŤNÉ DNI. Tu je aj hneď nutné spomenúť Queneauov vzťah k filozofii.

Podľa Queneaua nie je filozofia vo svojom pravom zmysle odbornou náukou. Filozofia, tá proste prichádza s vekom, keď človek vidí vojny, stroškotenie, mučenie, tak až potom začne filozofovať. Filozofia je

A tu možno vlastne hovoriť o pomocnej ruke, ktorú Queneauovi podala metafyzika, a ktorá ho roku 1951 doviedla k vstupu do KOLÉGIA PATAFYZIKY. A nedá mi, aby som nepripomenul, že metafyzika je fraška perodujúca onú atmosféru dôležitosti a dôstojnosti, ktorou sa paradoxne obklopuje veda-táto osloboditeľka ľudského rozumu. V tejto peródii je aj upozornenie na onú slepú uličku, v ktorej vyúsťuje ľudské poznanie, pokiaľ chce protiklad náhodného a zákonitého, jednotlivého a obecného zmieriť v akejsi definitívnej syntéze.

Vo všetkých patafyzických žartíkoch sa hlási k slovu tak naliehavá a tak potrebná pripomienka, že rozum zostáva skutočným rozumom len tam, kde je ochotný neustále sa merať s nerozumom v tom neegresívnom zápase, ktorého zbraňou je práve humor a ktorý dáva zrod skromnosti a tolerancii, týmto dvom neodmysliteľným vlastnosťami skutočného ľudstva.

Do sféry patafyziky patrí aj Queneauova knižka poézie STOTISÍC MILIÁRD BÁSNÍ z roku 1961, ktorá obsahuje len desať sonetov, ale ich verše je možné navzájom zamieňať tak, že sa z nich dá vytvoriť zmienený počet kombinácií, ktorých čítanie vystačí čitateľovi /ako uvádza Queneau / na viac než 190 miliónov rokov.

III. Queneauovo dielo je objemné. Napísal asi 19 próz-knižiek, 10 básnických zbierok a okrem toho ešte eseje, ktoré sú súhrnne uvedené v knihe PALIČKY ČÍSLA A PÍSMENÁ. Je to dielo jednoliate a plné humoru. Queneauov humor je však humorom človeka, ktorý ma s ľudským utrpením veľmi reálnu a osobnú skúsenosť. Hlavným jeho zdrojom je akási bytostná nepraktičnosť hrdinov, ich neschopnosť zaradiť sa do onoho súťaženia o predstíž, v ktorom si každý dobýva presne vymedzené miesto a funkciu v spoločenskom mechanizme. Týchto ľudí si Queneau neprifarbuje ani ich nenapadá, pre neho sú to len masky, pod ktorými sa tu a tam skrýva zapieraná tvár človečenstva. Queneauove romány sú akýmiśi trhmi márnosti, kde ožívajú bizarné a pitoreskné postavy pierotov a harlekýnov, ale komédia má stále nádych tragiky. Queneau necháva určitú vzdialenosť medzi sebou a čitateľom, nepredkladá mu jeden aspekt skutočnosti, ale naznačuje aj ďalšie. V celej svojej tvorbe sa Queneau snažil "obrodiť" modernú hovorovú reč, snažil sa primäť jazyk, s ktorým sú také ťažkosti, aby odhalil všetku svoju skrytú paradoxnosť. Jeho celé dielo bol akýśi neustály súboj s oným princípom hierarchie, ktorého nástrojom a symbolom je práve to, čo je označované termínom "jazyk spisovný". Queneauov jazyk literárny vstreba neustále lexikálne prvky ľudového jazyka a fasáda jeho pravopisnej normy je každú chvíľu ľahko porušená fonetickou transkripciou nejakej skupiny slov vyslovovanej v hovorovej reči jedným dychom, takže uprostred textu, ktorého pravopis sa riadi bežnými pravidlami, takáto skupina slov vytvára pre čitateľov akýśi hlas, upozorňujúci na nesamozrejmosť bežného prepisu hovorového slova.

Všetky formálne Queneauove experimenty mali jediný základný cieľ: odhaliť všetky prostriedky, ktorými literárny jazyk čitateľovi nepozorovane vnucuje určitú interpretáciu skutočnosti a narušovať tak onú nenápadnú manipulačnú tendenciu, ktorá sa v literárnom jazyku ako takom skrýva.

Napriek tomu všetkému, čo tu bolo uvedené a aj čo tu bolo zmlčané, bol Queneau známy len pomerne úzskemu okruhu ľudí vo vnútri parížskeho literárneho prostredia. Bol a zostal vždy a vo všetkom samotár. Zomrel 25.10.1976.

Pero Le Kvet

A DUCH

raymond
queneau

I.

A DUCH sa vzdal hľadania bezprostredne praktických cieľov a venoval sa štúdiu

F Y Z I C K É H O S V E T A

Jeho rôznorodosť ho miatla potiaľ, že základy relativity alebo počítanie sa šiknú len k vysvetleniu uvedenej rôznorodosti, pričom jej predchádzajúce posesivum sa šiklo ako aj na hľadajúceho ducha, tak aj na hľadanú fyziku. Rozdelenie na živé a neživé je základom jak fyziky, tak chémie, pretože voľný pád sa dokazuje na olove alebo na perí, a nikdy sa neberie za príklad morča alebo slimák. Prečo neboli nikdy robené pokusy určujúce zákony tiaže na živých tvoroch: napr. na holubovi alebo orlovi? Je to výsledok nedostatočnej serióznosti fyzikov. Na druhej strane vzhľadom k tomu, že väčšina vecí

n e p a d á

- prach vo vzduchu, vtáci, mraky, balóny, lietadlá,
planéty, hviezdy, archeopteryxovia /vo svojej dobe/,
atď... -

mmamná to teda, že niet dôvodu, aby o s t a t n é veci padali. Pravdu povediac, vec smeruje k stredu /?/ zeme /??/ iba vtedy, ak sa stretne s

T A M P Ó N O M.

Tampóm je neviditeľná bytosť, imaginatívna a kľamná, ktorá pátra po predmetoch bez hmotného zaistenia a vešia sa na ne. Potom letí k zemi, kde ich odkladá, a vracia sa späť. My máme potom ilúziu voľného pádu, ale nie je tomu tak, je to len akýsi spôsob dopravy, povedal by som, že dokonca pohyb z miesta na miesto.

To vyšších ročníkoch budeme študovať tampóny špecializované na pád listov a tampóny, ktoré na seba berú podobu veku a smrti.

II.

S T E T

je tableta, ktorá spadla do pohára s vodou.

V I D U C H A V O D A

sú identické vo vzťahu k zemi,éter a voda vo vzťahu k svetu: hory sú výsledkom rozpadu zeme vzduchom.

P L A N É T Y

sú výsledkom rozkladu slnka vodou /éterom/.

S A T E L I T Y

sú gule vzduchu v tabletke,ktoré unikajú v okamihu jej rozkladu a strhávajú zo sebou pevné čiastočky.Povetrone a kométy sú,ako sa zdá,len pevného a výbušného druhu.

A tiež

M E S I A C

je dutý.

Na dne sveta je tabletka,ktorá pri svojom rozpade vrhá na nebo hviezdy.

A L E X A N D R I N

Hviezda je na dne stratená a nebesá sú z vody.

Z E M

je tiež na dne: to ona,ak chcete,stvorila hviezdy.

Č A S T I C E,

ktoré sa dostali na povrch,padajú späť a znovu sa usádzajú na svoje pôvodné miesto.Tak vznikli ostrovy a kontinenty.

Zem je loď,ktorá sa potopila,mesiac je utopenec,kométy sú vraky.

T A B L E T K A

je vulkán,ktorého rozkladom vzniká láva,častice A sú dym,častice B pemza.Tiež smrť padá do obecnej zeme cintorínov,častice A sú výkriky beznádeje pochovávaného,ktorý dýcha,častice B sú najrýchlejšie nakrmené červy,ktoré uháňajú k povrchu,aby sa osviežili pri päte cyprusov tak blízkych.Samec sa hrá s palicou a samička vyšívava záhlavky v tvare vejára.

A S T R O N Ó M I A

je pveda a Slnko sa ďalej otáča okolo Zeme...Starosti o svetelné roky zaujímali vždy len vulganizátorov a hŕba hviezd nemá,ako sa zdá,nič spoločné s nekonečnom.Zoslabnutá a tackajúca sa astronómia sa ukrýva do svojich budov obscestných tvarov,nazývaných observatóriá: rozpolená kopula,do ktorej sa strká ďalekohľad.

M Y Š L I E N K A M E S I A C A

je predstava v tvare hrušky.A rovnako aj

P R E D S T A V A S L N K A

má tvar vajca.Ludvík Filip je kráľ-mesiac.Ludvík Filip je kráľ-vajce.

TVAR HRUŠKY MAJÚ:

kráľovské hodnosti
Spoločnosť národov buržoázie
Občiansky zákonník
celistvosť územia
zástava.

TVAR VAJCA MAJÚ:

pápež
Kristus
neznámy vojak
krstzenie
obrezka
Vatikán

Vojna je predstava v tvare
nožíku na cigary;

svitanie má tvar lebky /napr. budúci je podopieraný dvomi holennými kostami/; dáždňík má tvar písacieho stroja;
Sú tiež myšlienky v tvare krabičky zo sardínií: rébusy, domy, mŕtve jazyky, živé jazyky.

J E Z B Y T O Č N É
chodiť ďalej, stačí, keď dám áčko
budúcim ozubeným bádateľom
/pretože predstava hľadania má
tvar ZUBU/.

RAYMOND QUENEAU

člen zboru Satrapov

člen Goncourtovej akadémie
a Francúzskej matematickej spoloč.

Raymond QUENEAU:

L E J E

Lejak lejak lejak lejak lejak
ach leje leje leje! leje leje leje ach
kvapka kvapka kvapka kvapka kvapka kvapka
dáždňík v daždi dáždňík leští kvapky v kvapkách
ešte kvapky ešte dažďa kvapky kvapy kvap
plášte a peleríny kapuce a kápy
kvapka voda voda padá padá na odkvap
voda padá zmáča padá voda zas a zas
aké sú milé milé chvíle milý chvíľ čas
cítiť premočené nohy premočený vlas
premočené od lejaku kvapiek ťapiek dáždňíka
spadnutú vodu nepohodu bez zmoknutého dáždňíka
ktorý by chránil nohy ktorý by chránil vlas
čo sa nedá učesať čo sa nedá učesať
leje sa leják leje
kvapka kvapka leják leje
kvapky dažďa ešte dažďa kvapy kvapy zas
vlhké vlasy kvapy kvapy bez dáždňíka vlas

Ako už bolo uvedené, V STYLISTICKÝCH CVIČENIACH Queneau predvádza čitateľovi interpretačný charakter jednotlivých rozprávačských foriem ilustratívnym experimentom: a síce, že tú istú bezvýznamnú príhodu rozpráva deväťdesiatimideviatimi rôznymi spôsobmi. Na ukážku vám teraz ponúkame tri z týchto deväťdesiatichdeviatich spôsobov.

URÁŽLIVO

Trčal som tam v tej hnusnej horúčave celú večnosť, než dofrčal ten hnusný smradľavý autobus s bandou blbcov na zadnej plošine. Medzi tými idiotmi sa najviac vynímal jeden debilný uhrovitý kretén s bohovsky dlhým krkom. Trčal tam s tým svojím idiotským klobúkom na gbuli jak pštrosie hovno. Potom začal peniť na nejakého maníka, čo mu tam jak pominutý dupal na fajky. Celú tú dobu sa mohol posrať od strechu a akonáhle uvidel jedno z tých spotených sedadiel voľné, vytratil sa ako smrad.

O dve hodiny neskôr som to hovädo stretol pred tou monumentálnou zhovädilostou nazývanou Saint-Lazare. Kecal tam s nejakým iným debilom a gombičke. Hovorím si: "Môžeš si ho nechať prišit' aj na riť, ty debil, aj tak ti to bude hovno platné".

VÁHAVO

Už ani neviem, kde sa to stalo... v kostole? v kontajneri na odpadky? v kostnici? v autobuse? Bolo tam... ale čo tam vlastne bolo? Vajcia, koberec, reďkovky, ľudské kostry? Áno, ale s mäsom, a živé. To je ono. Myslím. Autobus plný ľudí. Ale bol tam jeden /alebo dvaja/, ktorý bol niečim zvláštny... Bol veľký? Tučný? Zamyslený? Nie... skôr... skôr mladý, áno, mladý, s dlhým... nosom? bradou? palcom? Nie: krkom a zvláštnym klobúkom, zvláštnym, zvláštnym. Hádal sa, áno, to je ono, hádal sa, samozrejme s iným cestujúcim. /Mužom alebo ženou? Dieťaťom? alebo dospelým?/ Potom sa na to vykašľal, skôr či neskôr to tak muselo dopadnúť, asi to bolo tým, že uvidel voľné miesto.

Mám dokonca dojem, že som toho človeka neskôr stretol, ale kde? Pred kostolom? Pred kostnicou? S nejakým kámošom, ktorý mu možno niečo hovoril, ale čo? čo? čo?

NEŠIKOVNE

Nie som zvyknutý písať. Nevieť to. Rád by som raz napísal tragédiu alebo sonet alebo ódu, ale ono to má pravidlá. To mi prekáža. Také veci pre našinca nie sú. Už teraz je to zle napísané, čo som tu vypotil. No čo. V každom prípade som zažil niečo, čo by som rád písomne zaznamenal. Písomne zaznamenal - to nie je práve geniálne. Bude to jedno z tých klišé, čo odpudzuje redaktorov, čo čítajú knihy pre nakladateľov, čo hľadajú originálne klišé v rukopisoch, čo nakladatelia vydávajú, keď ich predtým čítali redaktori, čo odpudzujúce klišé ako "písomne zaznamenať" je, čo je ale to, čo by som chcel urobiť s niečím, čo som dnes zažil, aj keď som iba našinec, čo mu vadiť pravidlá na tragédiu, sonet alebo ódu, pretože nie som zvyknutý písať. Do šľaka a som tam, kde som bol a ani neviem ako. Z toho sa už nevymotám. No čo. Chytíme býka za rohy. Zasa klišé. A navyše ten chlapík nemal s býkom nič spoločné. Pozrime, to nie je zlé. Čo keby som napísal: chytíme mladého býčka za šnúru jeho plsteného klobúka. Možno to bude originálne. Možno by som sa tak mohol zoznámiť s pánmi z Francúzskej akadémie, z Flóry a z Bottinovej ulice. No vážne, prečo by som nemohol robiť pokroky? Žiadny spisovateľ z neba nespadol. To je silná káva, čo som teraz napísal. Zo všetkým sa totiž musí zaobchádzať s mierou. Tomu chlapíkovi v autobuse práve chýbala. Zničohonič sa zahryzol do svojho suseda pod zámienu, že mu šľape na nohy vždy, keď niekto nastupuje. A keď skončil, rýchlo sa bežal posadiť na miesto, ktoré sa uvoľnilo, celý vystrašený, že dostane pár faciek. Pozrime sa, ako som sa dostal ďaleko. Ani neviem ako. Ale najhoršie mám pred sebou. To najzamotanejšie. Prechod. Tým skôr, že tam žiadny prechod nebol. Radšej to nechám tak.

/Vybral a do slovenčiny preložil

Pero Le Kvet /

Vážená Spoločnosť pre pestovanie a šírenie
Patafyziky na Slovensku !

Nedalo mi nenapísať pár riadkov, ktorými by som chcel oceniť vašu zásluhnú prácu pri pestovaní a šírení Patafyziky na Slovensku. Nemožno jednoducho glorifikovať a zabúdať na všetky aspekty /alebo komponenty?/ konkrétneho univerza z hľadiska celkovej "vnútornosti" tejto skutočnosti a zároveň nezabúdať na človeka ako subjekt i objekt zároveň a taktiež, pochopiteľne, nemožno ⁹¹¹⁵ nezabudnúť pozrieť sa tomu všetkému "rovno do očí". A nebojme sa to povedať, práve vaše "práce" /úvodzovky sú tu v šibeničnom význame/, čo na nej oceňujem /podotýkam nie slepo/ do nebývalej miery túto skutočnosť akceptuje. Váš časopis, ako médium, akýsi bezpohľavný barometer, grandiózny teplomer, má vysokú úroveň, reprezentatívne "mapuje" tú "krehkú skutočnosť patafyziky" /myslím to v šibeničnom význame/, ale vyskytujú sa občas, nebojme sa to povedať, niektoré nepresnosti vo formulovaní, pomýlené interpretácie známych skutočností - zjavný bezbrehý voluntarizmus.

To je však zavinené krátkou existenciou vášho "plátku". Nebojme sa to povedať, že sa treba vystríhať krátkozrakému ekumenizmu a úzkoprsému idealizmu, bezhlavému futurizmu, hluchému utvrdzovaniu sa vo vlastných objektívnych pravdách, beznohému úteku.

Na záver ešte treba dodať, ak sa nepodarí vyliečiť túto "nemoc", nezostáva nič iné, len sa báť o osud celého média a celej spoločnosti pre pestovanie a šírenie patafyziky na Slovensku.

S pozdravom

Cy Onebly

S. MROŽEK—POKROKÁR

Z DOMOVA

Statočná poľská občianka.

Mária G. porodila občiansky preukaz bez dieťaťa. Je to dobrý príklad skutočne úradného občianskeho postoja.

Rozvoj politického myslenia.

Istý G. z Hallolíf si podal na obecny úrad žiadosť, aby sa mu zverila vláda nad svetom. Ako dôvod uvádza G. vrodené panovačné chůtky.

Príznačná iniciatíva.

Mládež z Fetorówky si chce založiť fotografický krúžok. Mladí už majú tmavú komoru a tri litre špiritusu.

Z CUDZINY

Energické dementi.

Splnomocnení dánski činitelia energicky protestovali proti nezodpovednému vyhláseniu W. Shakespeara, ktorý, citujeme, vyhlásil: "Je niečo zhnité v štáte dánskom!"

Dánska vláda kategoricky popiera, že by v dánskom štáte bolo niečo zhnité, a činnosť W. Shakespeara označuje za nactiutrhačstvo a ohováranie. "Ak je niečo zhnité," čítame v komentári dánskej tlače, "tak je to asi pán Shakespeare."

Nový Drekón.

Guvernér amerického štátu Poutpourri vydal nové drakonické nariadenie. Majiteľom fotografických podnikov prikazuje, aby zničili negatívy snímok, na ktorých sú odfotografovaní černosí, pretože na negatíve vychádzajú ako bieli.

SPRÁVY A INZERÁTY

Spájam pekné z užitočným metódou zvarania. Pre mládež zľava.

!	H	M	M	M	!		
!	Hurá	na	Mašinu	na	Miškovanie	Mozgov	!
!	H	M	M	M	!		
!	Hurá	na	Mašinu	na	Miškovanie	Mozgov	!

! Neexistujú tie pravé slová chvály, ktorými by sa dala vyjadriť veľkosť osobnosti Alfreda Jarryho a jeho syna tatka Ubu, ktorý mu bol zároveň otcom a obaja dohromady boli totožnosťou. A.J. bol tým, ktorý konečne uviedol svet do patafyzického poriadku-neporiadku.

! A už vôbec sa nedajú nájsť slová pre jeho najgeniálnejší vynález - MAŠINU NA MIŠKOVANIE MOZGOV.

! Dokladom tejto geniality je fakt, že aktuálnosť tohoto stroja pretrvala veky.

! A veky ešte pretrvá.

! Miškovací rituál prebiehal pôvodne takto: Miglanci /obsluha miškovacieho stroja; gumoví penáci nafúknutí ako pneumatiky, majú len jednu nohu, jedno ucho a zajačí pysk/ držali rentiéra na miškovacom kameni, tatko Hébé mu miškovacou lyžicou rozsekol hlavu a vybral mozog. Používala sa obyčajne oceľová lyžica, na jednej strane vybrúsená ako nôž. Neskôr sa začala používať miškovacia mešina, poháňaná dízlekom.

! To je všetko čo o nej vieme.

! Menej známe už je, že sám A.J. chcel vyskúšať funkčnosť stroja a vopchal donho hlavu. To nemal robiť. Zabudol, že jeho mozog sa nedá len tak vymiškovať. Pretože patafyzika sa nedá vymýšľovať. Stroj sa z toho zbláznil a rozletel na všetky svetové strany. Taká je legenda.

! A preto:

! SPOLOČNOSŤ PRE PESTOVANIE A ŠÍRENIE PATAFYZIKY NA SLOVENSKU
SA ROZHODLA REKONŠTRUOVAŤ MAŠINU NA MIŠKOVANIE MOZGOV.

! Z toho pre Vás vyplýva jediná pivinnosť, ktorú patafyzika obsahuje. Je potrebné dať dohromady všetky súčaste a súčiastky a diely a dielce a kúsky mašiny, ktoré sa môžu nachádzať a určite sa nachádzajú práve u Vás v domácnosti, na povere, či pod vanou. Každý predmet, ktorý vyzerá patafyzicky, je súčasťou mašiny na miškovanie mozgov. Naše pátranie už pri - nieslo aj prvé výsledky. V pivnici istého priateľa sme objavili pravdepodobne kosť stroja s nesprávnym krycím názvom stev na tkanie kobercov.

! Žiadame vás o dodanie dielov M M M. Bez vašej pomoci a obetavosti nebude možné M M M zostrojiť. Myslíme to vážne.

! Pozn.: Aby ste mali z MMM všetci zážitok, pripravujeme z celej akcie špeciál-BACHOR i s fotografiami.

!	H	M	M	M			
!	Hurá	na	Mašinu	na	Miškovanie	Mozgov	!
!	H	M	M	M			
!	Hurá	na	Mašinu	na	Miškovanie	Mozgov	!

DO VLASTNÝCH RADOV

V minulom čísle 2/115 nášho odporného a hnusného Bachora bol uverejnený brilantný článok inseminátora patafyziky (nie pejoratívne) pána Pera Le Kveta o metóde absolútnej odchylky - MAD, podľa ktorej "sa pravý patafyzik musí riadiť, pretože bytostne nemôže inak" (citácia autora). Preto Vám, vážení čitatelia, ponúkam niekoľko (dve) ukážok, kde je uplatnenie metódy evidentné, využívajúc (bytostne inak nemôžem) aj vrstvenie jej použitia. Zvykli sme si v našom vyjadrovaní používať vulgárne slová. Je to však prežitok a iba znak nášho odklonu od patafyziky. **Vysvetlím.**

V časoch, keď otec JAROV chrľil svoje práce, bol nútený si vytvoriť vlastný slovník, pri tvorbe ktorého použil už spomenutú metódu, lebo nemohol inak. Musel predsa reagovať na slovník nevedomelých patafyzikov a ich uhladené, škrobené a taktne vyjadrovacie prostriedky. Jeho slovník teda je v duchu nami nenávidenej patafyziky, za čo sme mu veľmi povďační. Položme si otázku. Čo sme pre slovník našej patafyzickej generácie urobili my? Nič. Uspokojili sme sa s Ubovským slovníkom, prijali sme ho a zabahnili sa v ňom. Ale ja, "bytostne nemôžuc inak", sa vzopieram, absolútne sa odchyľujem a navrhujem zmenu nášho slovníka. Argumentujem nasledovným.

- 1\ príliš dlhé používanie Patafyzického slovníka - 1. vulgárneho
- 2\ nevedomelí patafyzici nevedomky prebrali náš slovník a už dlhé roky ho používajú
- 3\ nikomu nie je jasné, ktorý slovník je číj

Práve preto navrhujem použiť metódu absolútnej odchylky !

Záverom prehlasujem, že nie som, nikdy som nebol a ani nebudem patafyzikom.

Poučený si však uvedomujem, že týmto prehlásením sa stávam jej klasikom a ochotne prijímam všetky údely s tým súvisiace. Súčasne považujem za svoju povinnosť Vám oznámiť, že dnešným dňom počínajúc začínam pracovať na Patafyzickom slovníku - 2. vulgárnom. Je to dôsledok uplatnenia MAD na Patafyzickom slovníku - 1. nevulgárnom.

Nasledujúce ukážky; báseň pre hlučnú recitáciu a dlhý akčný scenár sú písané novým slovníkom a v ich závere je opätovne použitá MAD (odtiaľ nutnosť vypracovať Patafyzický slovník - 2. vulgárny).

Forma: Starček počul skladiu pre vyššie frekvencie
skladateľa Chajála Vrescha.

to radost', len nevytiahnuť prst z nosa.
Radost' starčeka ticho šepce svoju pieseň len to šťastie, len
Všetci sú radi, všetci sú šťastní, kamsi letia a predsa sú tu.
Väčšiu po zemi.
bláznivci. Psi skáču s ním, dotýkajú sa ho, chytajú za nohy,
usmieva, radost' sa stáva extázou, začína skakať, točiť sa,
šantia a znevroznávajú. Starček s prstom v nose sa prijemne
pobehovať nervoznejšie, vzniká chaos, hluk, psi sa preskakujú,
parku, k starčekovi, k magnetofónu. Po chvíli začínajú do
Psi z ulíc a búd, od pančiek a) strážcov prichádzajú do
zapnutý, hudbu nepočuť, iba ticho. V parku však pribúda psov.
zvyk, je preňho krásny a miluje ho. H) keď je magnetofón
príjemne a v pozitívku si ladne strká prst do nosa. Je to jeho
pusteny vždy začína siastne spomalovať pohyby, cíti sa
posediť v parku a po zotmení si ho pusť. Keď je magnetofón
Na jradsej má tie nedelne, pomalé odpoludnie, kedy si môže
lavicku. Pohľad ho. Má no rád, vie to, všetci to vedia.
magnetofón a ceremoniálne ho ukladá na obrúskom ustlanú
bola medeia popoludni. Odobilo sedem, starček pohľad
zapadá, starček pochrapkáva všetko sa deje akosi pomaly, akoby
vyhráva sa. Pod chvíľou pozrie na vežu, na hodiny. Slnko
Nakŕmi holubov a vrabcov, spokojne sa usadí na lavicku,
jesen. Ako každú nedelu a) dnes prichádza do parku starček.
lokomotiva niekde ďaleko. Slnko, ostrý vzduch, čistá obloha,
v poverí a) pod nohami. Pokoj prerušovala len tlmene hokajúca
bolo príjemne nedelne popoludnie. Listie príjemne pospevovalo

Nedelná zábava

Dialóg s Paľkou

(čítaj nahlas a približuj sa k Bachorovi)

(urob, čo uznáš za vhodné)

Dúbiš ma ? - Óch, jemnostné nožičky ľahkých cupitání
- óch, vrkôčiky usmievavej pehuľky
- čo jarom vonnou lúkou omáňa

Vrav! Vrav! - Ty sladkosť perí zurčiacich bystrín
- tvoje prebúdzanie sa v rozkveté aj
- v naplnení

Prečo to? - Pre tvoju krehkú pomínutelnosť

Prečo ešte? - Pre tvoje štíhle vrúce nohy rozkoše a
- pochopenia čo nikdy neuvidím

AAACH ... AACH AAACH ... AAACHCH CH CH

- Si pre mňa vábníčkou i núteným výsekom,
- Paľka-moja milovaná

#\ Paľka - patafyzika (zjemnelinka, oslovenie)